

برزیل پیشگام در اجرای بودجه مشارکتی

مشارکتی تعیین می‌شود. در این برهه زمانی هم شهرداری اطلاعات و وقایع ابتکاری را برای تحریک کردن همه افرادی که خواهان مشارکت هستند، منتشر می‌کند. مرحله بعدی تنظیم بودجه مشارکتی است که در سپتامبر جلسه آن با توجه به جلسه تعیین الویت‌ها برگزار می‌شود. مرحله نهایی هم تشکیل مجمع شهرداری است که تصمیم‌گیری‌های پایانی درباره بودجه در آن صورت می‌گیرد.

مزایا و معایب بودجه مشارکتی

در مرحله اجرای آزمایشی طرح که در بسیاری از شهرهای جهان صورت گرفت، بودجه مشارکتی خودش را به عنوان ابزاری مؤثر در بهبود گفت و گوها میان شهرداری و شهروندان نشان داد، به طوری که حتی افراد فقیر هم می‌توانستند در موضوعات مربوط به شهر خود دخیل باشند.

مزیت دیگر بودجه مشارکتی قدرتی است که طبق آن به انجمن‌های محلی و سازمان‌های کوچک داده می‌شود. اجازه دادن برای شنیدن صدای شهروندان، مدیران را در زمان اجرای طرح هوشمندتر می‌کند. از سوی دیگر منتقدان این طرح معتقدند که زمان طولانی بین تصمیم‌سازی تا اجرا می‌تواند بودجه ریزی را با چالش‌هایی روبرو کند.

اما اجرای این طرح باعث شده برخی از شهرها بنا به شرایط خود تغییراتی در طرح دهند؛ به گونه‌ای که در شهر "بلو" در جنوب شرقی برزیل، شهرداری بودجه مشارکتی دیجیتال را اجرایی کرده است؛ یعنی شهروندان می‌توانند از راه اینترنت به فعالیت‌هایی که از نظرشان پرداختن به آن‌ها ضروری تر است رأی دهند؛ همچنین شهرداری شهر «ویلا» در السالوادور تصمیم گرفتند طبق این طرح، بودجه مشارکتی بلند مدت را تا سال ۲۰۱۰ تعریف کنند.

با وجود این که برزیل به عنوان یک کشور فقیر شناخته می‌شود که با مشکلات منطقه‌ای سیاسی و آموزشی دست به گریبان است، اما یکی از نوآوری‌های این کشور کم‌کم در حال فراگیر شدن در جهان است. این نوآوری بودجه مشارکتی است.

در این نوآوری مدیران شهری به همراه شهروندان یک تصمیم جمعی و فراگیر را برای این که چگونه بودجه تنظیم شود، می‌گیرند. در سال ۱۹۸۸ شهر پورتو آلگر در جنوب برزیل نخستین شهری بود که این روش را اجرا کرد. بعد از آن، ۳۰ شهر در سراسر جهان طرح بودجه مشارکتی را در شهرهای خود عملیاتی کردند.

این الگو از مشارکت به همان شکل که در آمریکای لاتین گسترش یافت به همان اندازه در فرانسه، اسپانیا، پرتغال، ایتالیا، انگلیس و بلژیک فراگیر شد. شهروندان در این طرح فرصت مشارکت موثرتر به جای صرفاً دادن رأی به صورت بی‌نام و نشان را هم دارند. طبق برنامه، هر فرد با توجه به علایقی که دارد می‌تواند به طور انفرادی یا با گروه‌ها و سازمان‌های اجتماعی مانند اتحادیه‌های محله در تنظیم بودجه محله و شهر خود مشارکت داشته باشد.

در این طرح مسائلی که نیازمند ملاحظات خاص است؛ مانند سلامت، آموزش، رفاه اجتماعی و مسکن به بحث گذاشته می‌شود. در بسیاری از شهرهای جهان که این طرح در آن‌ها شکل گرفته است، در ماه‌های مارس و آوریل (اسفند و فروردین) هر سال و در زمانی که شهرداری حساب‌های سال پیش را عرضه می‌کند؛ همچنین در تدارک بودجه جاری خود است، نخستین جلسات در محله‌ها تشکیل می‌شود. در این جلسات مردم الویت‌های محل خود را تشریح می‌کنند. در ماه ژوئن و جولای (خرداد و تیر) الویت‌های اصلی برای ارائه به شورای بودجه

ترجمه: فرشته فرشادجم

منبع:

<http://www.citymayors.com>

مالیات بنزین در آمد جدید شهرهای کانادا

دلاری بابت مالیات بنزین به همراه بودجه ۷۰۰ میلیون دلاری مالیات کالا و خدمات یکی می‌شود و به رقم کل یک میلیارد و ۳۰۰ میلیون دلار می‌رسد که این بودجه بین شهرهای کانادا تقسیم می‌شود. پیش بینی می‌شود تا یک دهه آینده مالیات کالا و خدمات از ۷۰۰ میلیون دلار فعلی به ۷ میلیارد دلار برسد. در سیاست‌های جدید دولت فدرال که در سال ۲۰۰۴ ابلاغ شد، دولت به همراه استان، بخش و شهرداری با یکدیگر کار می‌کنند تا استراتژی‌های بلندمدت را برای بهبود وضعیت شهرها پیش ببرند.

کانادا

در ۵ سال آینده، دولت کانادا ۹ میلیارد دلار برای شهرداری‌ها در راستای حمایت از برنامه‌های زیست محیطی به طور ساختاری فراهم می‌کند. این طرح‌های ساختاری شامل طرح‌های مربوط به حمل و نقل عمومی، آب و فاضلاب و ... است که در آن به طور مثال ۳۵۰ میلیون دلار برای مدرن کردن و توسعه سیستم حمل و نقل تورنتو، ۱۰۳ میلیون دلار برای به روز کردن متروی مونترال و مبلغی هم برای مناسب سازی و زیرسازای بزرگراه‌ها و ... اختصاص می‌یابد.

توسعه پایدار محیط زیست یکی از مهم ترین اهداف پیش بینی شده دولت در اجرای سیاست‌های جدید در قبال شهرداری‌هاست که در کنار سیاست‌های ساخت مسکن و تجهیز زیرساخت‌ها قرار دارد. پایبندی به پروتکل "کیوتو" که درباره جلوگیری و کاهش انتشار گازهای گل خانه‌ای است از عواملی که دولت با تعهد به آن خواستار رسیدن به توسعه پایدار زیست محیطی است.

کانادا

تمام شهرداران شهرهای کانادا از وزیر دارایی دولت برای اعمال بودجه بسیار خوب برای شهرداری‌ها تشکر کردند. طبق بودجه سال ۲۰۰۶-۲۰۰۵ دولت فدرال کانادا، ۱/۵ درصد از قیمت هر لیتر بنزین را به عنوان درآمد مالیاتی به شهرداری‌ها اختصاص دارد که در کل رقم ۶۰۰ میلیون دلار کانادا در سال می‌شود. در تقسیم بندی این رقم به طور مثال به شهری مانند "اتاوا" رقمی معادل ۱۵ میلیون دلار اختصاص پیدا کرد.

هم اکنون از هر لیتر بنزین ۱۰ سنت مالیات گرفته می‌شود؛ وزیر دارایی این اطمینان را به مدیران شهرداری‌ها داد که این رقم در سال ۲۰۱۰ برای هر شهر به ازای هر لیتر بنزین ۵ سنت می‌شود که در مجموع به رقم ۲ میلیارد دلار در سال می‌رسد.

«آن مک لین» شهردار شهر نیوگلاسکو و رئیس فدراسیون شهرداران کانادا می‌گوید: «نیاز به سرمایه گذاری دوباره در شهرها و تعیین منابع مالی جدید به شدت احساس می‌شود که تصمیم جدید دولت آن را محقق کرد.» او در ادامه می‌افزاید: «در بودجه سال ۲۰۰۶ - ۲۰۰۵ شهرهای کانادا، دولت مشارکت خود را با شهرداری‌ها تثبیت کرد.»

وی معتقد است: «این موضوع به این معناست که ما به طور بسیار نزدیکی با دولت فعالیت می‌کنیم تا مشکلات در شهرها و جوامع خود را برطرف کنیم؛ با یکدیگر می‌توانیم بسیاری از کمبودهای زیرساختی شهرداری‌ها را حل کنیم؛ با یکدیگر می‌توانیم تأثیر گذاری سیستم حمل و نقل در شهرها را تضمین کنیم و با یکدیگر می‌توانیم اهداف دسترسی به مسکن برای افراد نیازمند را محقق کنیم.» طبق بودجه سالانه شهرداری شهرهای کانادا، بودجه ۶۰۰ میلیون

ترجمه: فرشته فرشادچم

منبع:

<http://www.citymayors.com>

نصف دولت، نصف شهرداری در بودجهی شهر لندن

به دست می‌آید. خودکفایی شهرداری‌ها در لندن موضوعی طرد شده است و شهرداری لندن تحت کمک‌های دولتی قرار دارد و دولت در سال گذشته ۴ میلیارد پوند در اختیار شهرداری لندن گذاشت تا برخی پروژه‌ها را اجرایی کند.

این شهر دارای دو گونه بودجه است، بودجه مرکزی به مبلغ ۵ میلیارد پوند و بودجه مناطق که ۹ میلیارد پوند است و هر ساله در ماه فوریه نهایی می‌شود. تمام جزئیات بودجه این شهر در سایت شهرداری آن منتشر می‌شود تا شهروندان به طور دقیق و ریز از کوچک ترین مسائل پیش بینی شده در بودجه عملیاتی شهر خود آگاه شوند.

زیرساخت‌ها در لندن کامل است؛ بنابراین این بودجه بیش تر برای اقدامات مربوط به اداره شهر و کارهای رفاهی هزینه می‌شود. منبع درآمدی دیگری که شهرداری لندن به خوبی از آن بهره برده است، گرفتن مالیات بر درآمد است. مالیات حدود ۱۹ درصد از کل هزینه زندگی یک شهروند لندن را از بدو تولد تا مرگ تشکیل می‌دهد. مالیات و عوارض بالا در لندن، همچنین کمک‌های دولتی عمده ترین منابع درآمدی شهرداری لندن است.

قرار است المپیک ۲۰۱۲ در لندن برگزار می‌شود؛ به این منظور از هم‌اکنون هر سال درصدی به مالیات‌های شهری اضافه شده است تا با برگزاری این رویداد عظیم ورزشی سود حاصل از آن به طور گسترده به شهر برگردد. اخذ این مالیات تا سال ۲۰۰۹ ادامه دارد و بعد از آن قطع می‌شود.

لندن با بیش از ۲ هزار سال قدمت، ۵۰ نژاد و فرهنگ مختلف را در خود جای داده است. رد پای تاریخ کهن شهر در جای جای لندن به چشم می‌آید و مدیریت موفق شهری این کلان شهر و امدار تجربیات با ارزش گذشتگان است. مدیریتی که در طول سالیان دراز شکل و چارچوب خود را پیدا کرد؛ به طوری که هم اکنون این شهر بعد از توکیو، دومین شهر گران دنیا است. لندن به عنوان بزرگ ترین مرکز اقتصادی و تجاری در اروپا شناخته می‌شود. مرکز مالی لندن که به اختصار "سیتی" نامیده می‌شود، به عنوان گرانی گاه فعالیت‌های مالی جهان، بانک‌ها، بورس‌های اوراق بهادار، دلان کالا، بیمه‌گران، شرکت‌های حمل و نقل دریایی و ... را جذب کرده، در خود گرد آورده است. تقریباً حدود ۵۰ درصد از بودجه شهر لندن از بودجه دولتی تأمین می‌شود و بقیه آن از منابع قابل تحصیل خود شهر لندن

